

NEMZETI VÁLASZTÁSI IRODA

ELNÖK

Iktatószám: NVI/ 845 -2 /2017.

Alkotmánybíróság
Budapest
Pf. 773.
1535

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/1716-5/2017	
Érkezett: 2017 DEC 27.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 1 db	

Tisztelt Alkotmánybíró Úr!

Hivatkozással a IV/1716-4/2017. ügyszámú megkeresésére, valamint az ahhoz csatolt IV/1716-3/2017. számú végzésre, ezúton tájékoztatom, hogy az „Egyetért-e Ön azzal, hogy a köztulajdonban álló gazdasági társaság által kötött szerződés érvényességi feltétele legyen, hogy a szerződést a köztulajdonban álló gazdasági társaság az interneten közzétegye?” országos népszavazási kezdeményezés szervezője, magánszemély, a törvényes határidőn belül, 2017. november 21-én 18.634 db aláírásgyűjtő ívet nyújtott be a Nemzeti Választási Irodához.

A benyújtott aláírások ellenőrzése tárgyában, a Nemzeti Választási Bizottság 2017. december 15-én megtartott bizottsági ülésén, meghozta a mellékelten csatolt 143/2017. számú NVB határozatot, melyben megállapította, hogy az országos népszavazási kezdeményezést támogató érvényes aláírások száma százezer alatt maradt.

Fentiekre tekintettel, a Nemzeti Választási Bizottság úgy határozott, hogy az országos népszavazás elrendelésére – figyelemmel az Alaptörvény 8. cikk (1) bekezdésére – az Országgyűlésnek mérlegelési jogkörében eljárva sincs lehetősége.

Budapest, 2017. december 15.

Tisztelettel:

Dr. Pálffy Ilona
Nemzeti Választási Iroda
elnöke

Melléklet: 143 /2017. számú NVB határozat

NEMZETI VÁLASZTÁSI BIZOTTSÁG

**A Nemzeti Választási Bizottság
143/2017. számú határozata**

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1716-5/2017
2017 DEC 27.	
Érdény:	Kezelőiroda:
Melléklet:	db

A Nemzeti Választási Bizottság a Demokrata Párt [1025 Budapest, Szépvölgyi út 92 C. (a továbbiakban: Szervező)] által kezdeményezett országos népszavazási kérdés tárgyában – 9 igen és 0 nem szavazattal – meghozta a következő

határozatot:

A Nemzeti Választási Bizottság az

„Egyetért-e Ön azzal, hogy a szerzett magyar állampolgársággal rendelkező magyar állampolgárok, akik bizonyíthatóan életvitelszerűen nem Magyarországon élnek (pl.: határon túli magyarok) szavazati jogát megvonják?”

népszavazásra javasolt kérdés hitelesítését megtagadja.

A határozat ellen annak a választások hivatalos honlapján való közzétételét követő 15 napon belül az ügyben érintett természetes és jogi személy, jogi személyiség nélküli szervezet személyesen, levélben vagy elektronikus dokumentumként a Kúriához címzett bírósági felülvizsgálat iránti kérelmet nyújthat be a Nemzeti Választási Bizottságnál (1054 Budapest, Alkotmány u. 3., levélcím: 1397 Budapest, Pf.: 547., e-mail: nvb@nvi.hu). A bírósági felülvizsgálat iránti kérelmet úgy kell benyújtani, hogy az legkésőbb 2018. január 2-án 16.00 óráig megérkezzen. A bírósági felülvizsgálat iránti kérelem elektronikus dokumentumként való benyújtása esetén a kérelem benyújtójának jogi képviselője minősített elektronikus aláírásával látja el a kérelmet. Az elektronikus dokumentumként benyújtott kérelem mellékleteit oldalhű másolatban elektronikus okirati formába kell alakítani. A bírósági eljárásban az ügyvédi képviselet kötelező. A jogi szakvizsgálóval rendelkező személy – a szakvizsga-bizonyítvány egyszerű másolatának csatolásával – saját ügyében ügyvédi képviselet nélkül is eljárhat. A bírósági eljárás nem tárgyi illetékmentes. A felülvizsgálati kérelem benyújtóját tárgyi illeték-feljegyzési jog illeti meg.

Indokolás

I.

[A benyújtás körülményei, az NVI elnök előzetes vizsgálata]

[1]A népszavazásra javasolt kérdést Szervező képviselőként [REDACTED] személyesen eljárva 2017. december 1-jén 14 óra 02 perckor nyújtotta be a Nemzeti Választási Bizottsághoz a népszavazás kezdeményezéséről, az európai polgári kezdeményezésről, valamint a népszavazási eljárásról szóló 2013. évi CCXXXVIII. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 3. § (1) bekezdése szerinti hitelesítés céljából.

[2]Szervező a népszavazásra javasolt kérdéshez 27 választópolgár támogató aláírását mellékelte, amelyekből 24 támogató aláírás megfelelt az Nsztv. 4. § (3) bekezdésében foglalt törvényi feltételeknek.

[3]Szervező az Nsztv. 4. § (2) bekezdésében rögzített előzetes feltétel meglétének igazolására mellékelte a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (a továbbiakban: Hatóság) NAIH-132918/2017. számú, 2017. november 15-én kelt határozatát, melyben a Hatóság Szervezőt az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény 68. § (6) bekezdésében foglaltak szerint, mint adatkezelőt nyilvántartásba vette.

[4]A Nemzeti Választási Iroda elnöke az Nsztv. 10. § (1) bekezdésében rögzített hatáskörében eljárva a kérdés benyújtásától számított 5 napon belül elvégezte a kezdeményezés előzetes formai vizsgálatát. Tekintettel arra, hogy a népszavazási kezdeményezés a jogszabályi követelményeknek megfelelt, azt a Nemzeti Választási Iroda elnöke a Nemzeti Választási Bizottság elé terjesztette.

II.

[Az országos népszavazás funkciója]

[5]Az Nsztv. 11. §-a szerint a Nemzeti Választási Bizottság a kérdést akkor hitelesíti, ha az az Alaptörvényben, valamint az Nsztv.-ben a kérdéssel szemben támasztott követelményeknek megfelel.

[6]Az Alaptörvény 8. cikk (1) bekezdése alapján az országos népszavazás funkciója az, hogy az Országgyűlést a népszavazásra feltenni kívánt kérdés tekintetében meghatározott irányú döntésre kényszerítse. A népszavazásnak, mint a közvetlen hatalomgyakorlás eszközének kivételes jellegéből fakadóan a népszavazáshoz való jog több feltétel együttes fennállása esetén gyakorolható: a rendeltetésszerű joggyakorlás mellett a nép csak olyan kérdésben ragadhatja magához a döntést, amely a képviselői szerv, azaz az Országgyűlés hatáskörébe tartozik. E rendelkezés korlátját az Alaptörvény 8. cikk (3) bekezdésben meghatározott ún. tiltott tárgykörök képezik, amelyek egyike, hogy a nép csak azokban a kérdésekben nyilváníthat véleményt, lényegében az Országgyűlés helyébe lépve, amelyek nem eredményezik az Alaptörvény módosítását. [Alaptörvény 8. cikk (3) bekezdés a) pont]

III.

[Az Alaptörvény módosításával kapcsolatos tiltott tárgykörbe ütközés vizsgálata]

[7]A Nemzeti Választási Bizottság megállapítja, hogy a Szervező által benyújtott népszavazási kezdeményezés arra irányul, hogy egy érvényes és eredményes népszavazás esetén az Országgyűlés alkosson olyan törvényi szabályozást, amely szerint azok a magyar állampolgárok, akik állampolgársága szerzéssel keletkezett csak abban az esetben rendelkezhetnek az aktív választójog részét képező szavazati joggal, ha életvitelszerűen Magyarországon élnek. Mindebből kifolyólag szükséges áttekinteni az állampolgárság keletkezésére, illetve szerzésére vonatkozó alapvető szabályokat, melyeket az Alaptörvény és a magyar állampolgárságról szóló 1993. évi LV. törvény (a továbbiakban: Állampolg. tv.) rögzít, valamint az alapvető választójogi szabályokat.

[8]Az Alaptörvény G) cikk (1) bekezdése szerint, „[s]zületésével a magyar állampolgár gyermeke magyar állampolgár”. Az Alaptörvény G) cikk (4) bekezdése szerint, „[a]z állampolgárságra vonatkozó részletes szabályokat sarkalatos törvény határozza meg.”.

[9]Az Állampolg. tv. 1. § (1) bekezdése alapján, „[a] magyar állampolgárok között az állampolgárság keletkezésének, illetve megszerzésének jogcíme alapján különbséget tenni nem lehet”. Az Állampolg. tv. 2. § (1) bekezdése rendelkezik arról, hogy „[m]agyar állampolgár az, aki e törvény hatálybalépésekor magyar állampolgár, továbbá az, aki az Alaptörvény vagy e törvény erejénél fogva magyar állampolgárrá válik, vagy e törvény alapján magyar állampolgárságot szerez, amíg állampolgársága nem szűnik meg.”. A magyar állampolgárság megszerzésének módjai a törvény alapján: a honosítás, a visszahonosítás és a köztársasági elnökhöz címzett írásbeli nyilatkozattétel. [Állampolg. tv. 4. §, 5. §, 5/A. §].

[10]Az Alaptörvény G) cikk (3) bekezdése alapján, „[s]enkit nem lehet születéssel keletkezett vagy jogszerűen szerzett magyar állampolgárságától megfosztani.”.

[11]A hivatkozott alaptörvényi rendelkezés és az Állampolg. tv. fenti rendelkezései alapján megállapítható, hogy a hatályos jogi szabályozás együttesen kezeli a születéssel keletkezett és a szerzett állampolgárságot, következésképpen a hatályos szabályozásban azok homogén csoportot alkotnak.

[12]A választójog, mint politikai részvételi jog elsődleges szabályait az Alaptörvény XXIII. cikke tartalmazza. A XXIII. cikk (1) bekezdése rögzíti, hogy „[m]inden nagykorú magyar állampolgárnak joga van ahhoz, hogy az országgyűlési képviselők, a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek, valamint az európai parlamenti képviselők választásán választó és választható legyen”. Vagyis az Alaptörvény a választójogot az állampolgárság keletkezésétől, illetve szerzésétől függetlenül, minden nagykorú magyar állampolgár alapvető jogaként biztosítja.

[13]Az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdése alapján, „[a] törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes. Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési

vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.” (általános egyenlőségi klauzula).

[14] Az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében foglalt hátrányos megkülönböztetés tilalma az Alkotmánybíróság gyakorlatában a jogrendszer egészét átható alkotmányos alapelveként kapott értelmezést, mely szerint az azonos szabályozási koncepción belül adott, homogén csoportra nézve eltérő szabályozás a diszkrimináció tilalmába ütközik, kivéve, ha az eltérésnek észszerű, kellő súlyú alkotmányos indoka van, azaz nem önkényes. Hátrányos megkülönböztetés akkor áll fenn, ha a szabályozás lényeges eleme tekintetében nem azonos az alanyok elbírálása, jogaik és kötelezettségeik meghatározása. Nem lehet viszont hátrányos megkülönböztetésről beszélni akkor, ha a jogi szabályozás eltérő alanyi körre állapít meg eltérő rendelkezéseket. [42/2012. (XII. 20.) AB határozat, ABH 2012, 279, 287].

[15] A jelen eljárásban tárgyalt kérdés arra irányul, hogy a szerzéssel keletkezett magyar állampolgárságú személyek szavazati joggal csak akkor rendelkezzenek, ha bizonyíthatóan életvitelszerűen Magyarországon élnek. Ugyanezt a feltételt azonban a kezdeményezés a magyar állampolgárságot születéssel szerzők vonatkozásában már nem írja elő. Arra a kérdésre, hogy mi az indoka annak, hogy a bizonyíthatóan életvitelszerűen Magyarországon élés csak a magyar állampolgárok azon csoportja tekintetében lenne követelmény, akik állampolgárságukat szerzéssel szerezték, a kezdeményezés nem ad választ, ebből kifolyólag pedig nem határozza meg azt az észszerű, alkotmányos indokot, amely ennek a megkülönböztetésnek az alapjául szolgálhatná és így indokoltá tehetné.

[16] Fentiek alapján a Nemzeti Választási Bizottság álláspontja szerint jelen kérdésben tartott érvényes és eredményes népszavazás olyan jogalkotási kötelezettséget keletkeztetne az Országgyűlés számára, amely szerint a szabályozás szempontjából azonos csoportba tartozó jogalanyok, a magyar állampolgárok között a szavazati jog biztosítása tekintetében különbséget kellene tenni az állampolgárságuk szerzése alapján anélkül, hogy annak bármilyen észszerű indoka lenne.

[17] A Nemzeti Választási Bizottság megállapítja, hogy Szervező által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés, amely a szavazati jog biztosításának szabályozása során a magyar állampolgárok közötti különbségtételt szorgalmaz az állampolgárság keletkezésének alapján, egy érvényes és eredményes országos népszavazás esetén az Országgyűlést olyan törvényi szabályozás megalkotására köteleznél, amely ellentétes az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdésével, valamint a XXIII. cikk (1) bekezdésével is.

[18] A kérdés fentiekben felvázolt, Alaptörvénnyel ellentétes tartalma egy eredményes népszavazás esetén tehát az Alaptörvény módosítását tenné szükségessé. A népszavazásra bocsátott kérdés az Alaptörvény 8. cikk (3) bekezdés a) pontja alapján ugyanakkor nem irányulhat az Alaptörvény módosítására és burkoltan sem foglalhat magába alkotmánymódosítást. A Kúria ezzel egyező álláspontot fogadott el Kvk.IV.37.728/2013./3. számú végzésében. Amelyben

rögzítette, hogy „az alkotmányozó hatalom az Országgyűlés, az Országgyűlés alkotja meg az Alaptörvényt, annak módosítása tárgyában népszavazásnak nincs helye.”.

[19] Fenti jogi érvelés alapján a Nemzeti Választási Bizottság megállapítja, hogy jelen eljárás tárgyául szolgáló népszavazási kérdés az Alaptörvény 8. cikk (3) bekezdésének a) pontja szerinti tiltott tárgykört érinti, így az népszavazásra nem bocsátható.

IV.

[Az országgyűlési képviselők választásáról szóló törvény tartalma érintettségének vizsgálata]

[20] A Nemzeti Választási Bizottság indokoltnak tartja a kezdeményezés alkotmányjogi szempontú vizsgálata során rögzíteni, hogy álláspontja szerint az abban szereplő „bizonyíthatóan életvitelszerűen nem Magyarországon élnek” kifejezés egzakt jelentéstartalma pontosan nem határozható meg, az több egymással egyenértékű értelmezési lehetőséget is felvet. Ezek egyike, hogy a kérdés arra irányul, hogy azon személyek akik magyar állampolgársága szerzéssel keletkezett, csak akkor bírjanak szavazati joggal, ha magyarországi lakóhellyel rendelkeznek. Ebben az értelmezésben tehát a lakóhely az, amely azonosítható a kérdésben szereplő, bizonyíthatóan életvitelszerűen Magyarországon élés kitételével. A Nemzeti Választási Bizottság a kezdeményezés e szempont szerinti értelmezése alapján az Alaptörvény módosítása, mint tiltott tárgykör érintettségének vizsgálata mellett indokoltnak látta egy másik tilalom, az országgyűlési képviselők választásáról szóló törvény tartalmának módosítását is megvizsgálni.

[21] Az Alaptörvény, valamint az országgyűlési képviselők, a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek, valamint az európai parlamenti képviselők választására vonatkozó szabályokból megállapítható, hogy a jogalkotó kizárólag az országgyűlési képviselők választásán (és ezáltal az országos népszavazáson) nem köti a lakóhely meglétéhez a szavazás gyakorlásának jogát.

[22] Az országgyűlési képviselők választásáról szóló 2011. évi CCIII. törvény (a továbbiakban: Vjt.) preambulumban rögzíti, hogy rendelkezéseivel garantálni kívánja, hogy „a határainkon kívül élő magyar állampolgárok a politikai közösség részesei”. A Vjt. 2. fejezete „A választójog cím” alatt szabályozza az aktív választójog gyakorlásának feltételeit. A 2. § (2) bekezdése szerint „[a]z országgyűlési képviselők választásán a névjegyzékben szereplő választópolgárok gyakorolhatják választójogukat.”.

[23] A Vjt. 12. § (1) és (3) bekezdései a szavazás tekintetében annyiban tesznek különbséget a magyarországi lakóhellyel rendelkező és azzal nem bíró választópolgárok között, hogy míg a magyarországi lakóhellyel rendelkező választópolgár egy egyéni választókerületi jelöltre és egy pártlistára szavazhat, a magyarországi lakóhellyel nem rendelkező választópolgár csak egy pártlistára szavazhat.

[24] A választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) szintén különbséget tesz a magyarországi lakóhellyel rendelkező és azzal nem

rendelkező választópolgárok között azáltal, hogy a magyarországi lakóhellyel nem rendelkezők számára a levélben szavazást teszi lehetővé. A Ve. 266. §-a alapján „[a] Nemzeti Választási Iroda felveszi a levélben szavazók névjegyzékébe azt a magyarországi lakcímmel nem rendelkező választópolgárt, aki a legkésőbb a szavazást megelőző tizenötödik napon benyújtott kérelme alapján szerepel a központi névjegyzékben.”.

[25] A Nemzeti Választási Bizottság megállapítja, hogy a Szervező által benyújtott népszavazási kezdeményezés az országgyűlési képviselők választásán (ezzel együtt országos népszavazáson) kizárná a Magyarország határain kívül (külföldön) élő, szerzett magyar állampolgárságú személyek szavazati jogát. Vagyis a kérdés támogatottsága esetén, az abban tartott érvényes és eredményes országos népszavazás eredményének a jogalkotó csak úgy tudna eleget tenni, ha módosítaná a Vjt. preambulumát, valamint a választójog gyakorlására (Vjt. 2. §) és a szavazásra (Vjt. 12. §) vonatkozó szabályait.

[26] Emellett a népszavazás eredménye alapján szükséges lenne a Ve. 266. §-ának olyan tartalmú módosítása is, amely alapján a levélben szavazók névjegyzékébe való felvételt csak azon lakóhellyel nem rendelkező magyar állampolgárok számára tenné lehetővé a jogalkotó, akik állampolgársága születéssel és nem szerzéssel keletkezett. A Nemzeti Választási Bizottság azzal kapcsolatos álláspontját, hogy a Ve. is az országgyűlési képviselők választását szabályozó törvények közé tartozik, elsőként 96/2017. NVB számú határozatában fejtette ki, mely álláspontját továbbra is fenntartja.

[27] A hivatkozott határozatban rögzítésre került, hogy az Alaptörvénynek a választási alapelveket megfogalmazó 2. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy a választópolgárok az országgyűlési képviselőket sarkalatos törvényben meghatározott módon választják. A Vjt. mellett ilyen törvény többek között a Ve. is, mely a közjogi választások lebonyolításának eljárásjogi szabályait tartalmazza. [Ve. 354. § (1)-(4) bekezdések].

[28] Az Alaptörvény 8. cikk (3) bekezdés c) pontja alapján, nem lehet országos népszavazást tartani, az országgyűlési képviselők, a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek, valamint az európai parlamenti képviselők választásáról szóló törvények tartalmáról.

[29] Fentiekben részletesen kifejtett indokok alapján a Nemzeti Választási Bizottság megállapítja, hogy jelen eljárás tárgyául szolgáló népszavazási kérdés a Vjt. és a Ve. tartalmának módosítására irányul, ezért az Alaptörvény 8. cikk (3) bekezdés c) pontja által megfogalmazott tiltott tárgykört is érinti, így népszavazásra nem bocsátható.

V.

[A népszavazási egyértelműség vizsgálata]

[30] Az Nsztv. 9. § (1) bekezdése szerint „[a] népszavazásra javasolt kérdést úgy kell megfogalmazni, hogy arra egyértelműen lehessen válaszolni, továbbá a népszavazás eredménye alapján az Országgyűlés el tudja dönteni, hogy terheli-e jogalkotási kötelezettség, és ha igen, milyen jogalkotásra köteles.”. A népszavazási egyértelműség követelménye tehát kétirányú: annak a választópolgár és a jogalkotó tekintetében is fenn kell állnia.

[31] A jogalkotói egyértelműség alapkritériuma, hogy az Országgyűlés számára világos legyen az, hogy a népszavazás eredménye pontosan mire kötelezi, valamely jogalkotástól való tartózkodásra vagy éppen ellenkezőleg, jogalkotásra. Ez utóbbinak, konkrétan és határozottnak kell lennie, azaz a törvényalkotó számára világosnak kell lennie, hogy milyen tartalmú és irányú jogalkotásra köteles annak érdekében, hogy a népszavazási kezdeményezés célba érjen.

[32] A választópolgári egyértelműség követelményével összefüggésben a Nemzeti Választási Bizottság utal a Kúria következetes joggyakorlatára (Knk.IV.37.132/2016/4., Knk.IV.37.458/2015/3., Knk.IV.37.457/2015/3., Knk.IV.37.356/2015/2., Kvk.37.300/2012/2. számú végzések), mely szerint a kérdéssel szembeni követelmény, hogy az világos és kizárólag egyféleképpen értelmezhető legyen, feleljen meg a magyar nyelv nyelvtani szabályainak, a választópolgárok jól értsék a kérdés lényegét, hogy tudatosan és átgondoltan tudják leadott szavazataikkal a jogaikat gyakorolni (ún. választópolgári egyértelműség). Amennyiben a népszavazási kérdés pontosan nem értelmezhető, akkor a népszavazáshoz való jog tudatos döntés hiányában csak formálisan érvényesülhet, nem tekinthető legitimnek az a népszavazás, amelyen a választópolgár nem tudja pontosan, hogy miről szavaz.

[33] Ahogyan azt a Nemzeti Választási Bizottság jelen határozata IV. pontjában is rögzítette, a kérdésben szereplő „bizonyíthatóan életvitelszerűen nem Magyarországon élnek” kifejezés több lehetséges értelmezést is felvet, pontos tartalma a kezdeményezésből nem derül ki, mely a népszavazási egyértelműség követelményének való megfelelés akadályát képezi.

[34] A kérdésben szereplő, a „bizonyíthatóan életvitelszerűen Magyarországon élés” egyik lehetséges értelmezési aspektusa, hogy e kifejezés a magyarországi lakóhellyel rendelkezést takarja. Erre enged következtetni a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény 5. § (2) és (3) bekezdésének szabálya is, mely szerint „[a] polgár lakóhelye: annak a lakásnak a címe, amelyben a polgár él. [...] A polgár tartózkodási helye: annak a lakásnak a címe, ahol - lakóhelye végleges elhagyásának szándéka nélkül - három hónapnál hosszabb ideig tartózkodik.”.

[35] Az idézett törvényi definícióból levonható az a következtetés, hogy a törvényalkotó azt vélelmezi, hogy azok a személyek, akik magyarországi lakcímmel rendelkeznek, életvitelszerűen Magyarországon élnek. A kérdésből azonban nem

következik egyértelműen az, hogy akinek nincs magyarországi lakcíme, attól vonják meg a szavazati jogát, ez a kezdeményezés értelmezésének csak egyik lehetséges változata.

[36] A kezdeményezés ezzel egyenértékű, másik lehetséges jelentéstartalma, hogy meg kell vizsgálni azokat a személyeket, akiknek ugyan van magyarországi lakcímük, de életvitelszerűen a gyakorlatban mégsem Magyarországon élnek. A kérdésből az sem derül ki, hogy az életvitelszerű külföldön „élést” ki, hogyan, milyen eljárásban, milyen bizonyítás és bizonyítékok alapján tudná vizsgálni és megítélni, azzal szemben milyen jogorvoslat lenne lehetséges.

[37] A kérdésben szereplő „bizonyíthatóan” szófordulat szintén nem teljesíti az egyértelműség követelményét. Nem derül ki ugyanis, hogy az valójában milyen eljárásrendre kíván utalni, kik lennének a bizonyítást végző személyek vagy szervezetek, melyek lennének a bizonyítás szabályai, illetve milyen bizonyítékokkal lehetne alátámasztani a Magyarországon való életvitelszerű élést.

[38] A Kúria következetes gyakorlata szerint (Knk.IV.37.426/2017/3., Knk.IV.37.338/2015/3., Knk.IV.37.357/2015/2., Knk.IV.37.457/2015/3, Kvk.IV.37.388/2015/3.) a hitelesíteni kért kérdés megtévesztő tartalma a választópolgári egyértelműség hiányának megállapítására okot adó körülmény, azaz az Nsztv. 9. § (1) bekezdése szerinti egyértelműség sérelmének lehetősége arra tekintettel is felmerül, hogy a választópolgár nem tudja pontosan, miről szavaz.

[39] Mindezek alapján megállapítható, hogy a választópolgár jelen kérdésben tartott esetleges népszavazás esetén nem tudja pontosan milyen tartalmú kezdeményezést támogat, illetve a jogalkotó sem tudja eldönteni, hogy milyen tartalommal kellene eleget tennie jogalkotói kötelezettségének. Tekintettel arra, hogy a kezdeményezés pontosan nem értelmezhető, a Nemzeti Választási Bizottság megállapítja, hogy jelen kérdés nem teljesíti az Nsztv. 9. § (1) bekezdésében foglalt népszavazási egyértelműség követelményét sem.

VI.

[A határozat indokolásának összegzése]

[40] Tekintettel arra, hogy a népszavazásra javasolt kérdés az Alaptörvény 8. cikk (3) bekezdés a) és c) pontja szerinti tiltott tárgyköröket érint, valamint nem felel meg az Nsztv. 9. § (1) bekezdésében foglalt népszavazási egyértelműség követelményének sem, a Nemzeti Választási Bizottság a kérdés hitelesítését – az Nsztv. 11. § (1) bekezdésében foglalt hatáskörében eljárva – megtagadta.

VII.

[A határozat alapjául szolgáló jogszabályi rendelkezések]

[41] A határozat az Alaptörvény XXIII. cikk (1) bekezdésén; XV. cikk (1) és (2) bekezdésén; G) cikk (1) bekezdésén, (3) és (4) bekezdésén; a 8. cikk (3) bekezdés

a) és c) pontján; az Állampolg. tv. 1. § (1) bekezdésén, 2. § (1) bekezdésén, 4. §, 5. § és 5/A. §-án; a Vjt. preambulumban, 2. § (2) bekezdésén, 12. § (1) és (3) bekezdésén; a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény 5. § (2) és (3) bekezdésén; a Ve. 266. §-án; az Nsztv. 9. § (1) bekezdésén és 11. § (1) bekezdésén; a jogorvoslatról szóló tájékoztatás az Nsztv. 29. § (1) bekezdésén és a Ve. 222-225. §-án; az illetékekről szóló tájékoztatás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 37. § (1) bekezdésén, a 43. § (7) bekezdésén, valamint a 62. § (1) bekezdés s) pontján alapul.

Budapest, 2017. december 15.

Prof. Dr. Patyi András
a Nemzeti Választási Bizottság
elnöke